

Sygn. akt I ACz 1126/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie :

Przewodniczący : SSA Józef Wąsik (spr.)

Sędziowie: SA Teresa Rak

SA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko K. P.

o rozwód

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 maja 2015 r., sygn. akt XI C 88/14

w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt I ACz 1126/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek pozwanego o udzielenie zabezpieczenia sposobu korzystania ze wspólnego domu stron położonego przy ul. (...) w K. o numerze księgi wieczystej (...) składającego się z parteru oraz I piętra, w ten sposób, że pozwany będzie miał prawo do wyłącznego korzystania z pokoju położonego na parterze - pierwszym po lewej stronie od wejścia oraz łazienki położonej na parterze obok kuchni, natomiast powódka będzie miała prawo do wyłącznego korzystania ze wszystkich pomieszczeń znajdujących się na I piętrze domu, przy pozostawieniu stronom do wspólnego korzystania holu, kuchni na parterze oraz pozostałych przynależności. Uzasadniając wydane rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, iż wniosek podlegał oddaleniu wobec niespełnienia przez pozwanego ustawowych przesłanek do udzielenia zabezpieczenia, to jest brakiem wystarczającego uprawdopodobnienia przez pozwanego interesu prawnego pozwalającego na zabezpieczenie roszczenia.

Pozwany wywiódł zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie. Zaskarżonemu postanowieniu żalący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, polegający na błędnym przyjęciu, iż pozwany K. P. nie uprawdopodobnił istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia we wskazany we wniosku sposób. W związku z powyższym żalący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku pozwanego z dnia 20 lutego 2015 r. o udzielenie zabezpieczenia sposobu korzystania K. P. z domu przy ul. (...) w K..

Sąd Apelacyjny zważyło następuje.

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego odpowiadało prawu, pomimo nieprawidłowo sformułowania przez Sąd pierwszej instancji motywów wydanego rozstrzygnięcia.

Żalący domaga się od Sądu zabezpieczenia sposobu korzystania ze wspólnego domu stron, a to z uwagi na niewłaściwe zachowanie powódki, które - jak twierdzi pozwany - uniemożliwiło mu dalsze zamieszkiwanie przedmiotowej posesji. Nie wchodząc w ocenę zasadności twierdzeń pozwanego należy zauważyć, iż uwzględnienie wniosku pozwanego o zabezpieczenie nie było możliwe, faktycznie jednak z innego powodu, nierozważanego przez Sąd pierwszej instancji. Przedmiotową kwestię wyjaśniono już szczegółowo m.in. w postanowieniu tutejszego Sądu Apelacyjnego z dnia 7 maja 2013 r., sygn. akt I ACz 744/13. Rozważania zawarte w powołanym rozstrzygnięciu podziela również Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie. Odwołując się do treści wskazanego orzeczenia należy zatem powtórzyć, iż aktualny stan prawny nie dopuszcza udzielenia w toku postępowania rozwodowego zabezpieczenia polegającego na uregulowaniu sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania. Stosowną regulacją przewidującą orzeczenie o zakresie i sposobie korzystania przez małżonków z mieszkania przez czas trwania postępowania rozwodowego zawierał przepis art. 443 k.p.c., który został uchylony ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw i nie obowiązuje od dnia 5 lutego 2005 r. Uchylenie tego przepisu spowodowało wątpliwości co do zakresu dopuszczalnego orzekania o zabezpieczeniu roszczeń w toku procesu o rozwód. W szczególności trzeba mieć na uwadze, że zgodnie z art. 730¹ k.p.c. przesłanką zabezpieczenia jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, zaś interes taki istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Celem postępowania w sprawie o rozwód jest orzeczenie o rozwiązaniu małżeństwa lub jego dalszym istnieniu, zaś orzeczenie w przedmiocie korzystania przez byłych małżonków ze wspólnego mieszkania, wydawane stosownie do art. 58 § 2 k.r. i op., jakkolwiek obligatoryjne przy orzeczeniu rozwodu, to jednak ma tylko akcesoryjny w stosunku do rozwiązania małżeństwa charakter i z pewnością nie można przyjąć, ażeby takie orzeczenie miało być celem postępowania w sprawie o rozwód. Póki małżeństwo istnieje orzeczenia takie wydawane są przez sąd rodzinny stosownie do art. 28¹ k.r. i op., zaś regulacja art. 58 § 2 dotyczy tylko sytuacji, gdy małżeństwo zostaje rozwiązane. Co charakterystyczne podobne wątpliwości dotyczące innych spraw poprzednio objętych regulacją art. 443 k.p.c. zostały usunięte bądź to przez jednoczesną nowelizację art. 445 k.p.c., bądź też późniejsze dodanie art. 445¹ k.p.c. Żaden z tych przepisów nie stanowi natomiast o uregulowaniu w toku postępowania rozwodowego w trybie zabezpieczenia kwestii korzystania ze wspólnego mieszkania bądź też o zakazie wszczynania odrębnych postępowań w tym przedmiocie i konieczności przekazania takich spraw sądowi rozwodowemu. Nie można zatem przyjąć, że jest to przypadkowe zaniechanie ustawodawcy, skoro miał on świadomość konieczności odesłania do postępowania zabezpieczającego w procesie o rozwód kwestii alimentacyjnych, roszczeń o zaspokojenie potrzeb rodziny, jak też kwestii uregulowania zagadnień władzy rodzicielskiej i kontaktów rodziców z dziećmi.

Z uwagi na powyższe okoliczności złożony przez pozwanego środek odwoławczy nie mógł zatem odnieść zamierzonego przezeń skutku.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.